

СТАНОК ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА НА ВСЕКАНАДСЬКІЙ ВИСТАВЦІ

НОВИНКИ З ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ТОРОНТО

ч. 21

ВЕРЕСЕНЬ-ЖОВТЕНЬ 1976

СТЕНД ПАНОІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ПІДЧАС ВСЕКАНАДСЬКОЇ ВИСТАВКИ

На знімку Пані-Дижурні: А. Млинерик та І. Івахів.

„Бабуня писанка”

„ГОМІН УКРАЇНИ”

IX. 1976

Кожний, хто увійшов до будинку „Арт, Крафт енд Гоббіс” на Всеканадській виставі в Торонті, звертав увагу на велику писанку, яка начебто запрошувала оглянути ближче стенд Пансіону ім. Івана Франка, ч. 82. У підніжжю цієї великої писанки були розсіпані різної величини писанки — такі до себе подібні і водночас такі різні, неповторні. Техніку писання демонстрували досвідчені в тому ділі дижурні пані, а зацікавлені відвідувачі з увагою приглядалися тій праці. Були між ними і такі, що питали, „чому стільки уваги тут присвячено писанкам і між ними одій великій писанці”? Тоді діставали приблизно таке пояснення: Писанка — це праджерело української народньої культури, яка бере свій початок в сутінках праісторичного часу. Яйце, то символ народження життя і вічність в новому відродженні. Відчуття краси вроджене нашим предкам, вони оздоблювали кожний предмет, якого торкались їх руки. Від тиснення пальцем ямочок та відтискаючи шнурка по вологій глині посуду почерез трипільські декоративні волоти і спіралі впродовж тисячоріч рису-

нок збагачувався у вигадливій писанковій зорі, які в орнамент включали тваринні, рослинні, фігуральні та геометричні мотиви. Вкінці, у християнські часи писанка стала символом нового життя і вона найшла місце у Великодніх іграх-гагілках та магічних ворожіннях. І хоча інші народи мають теж свої писанки, то все ж українські, зокрема мережані гуцульські, найкращі в світі. Ось чому та велика писанка домінує над всіма експонатами нашого стенду. Писанкові зори мають широке примінення в народній ноші і в стилізованій формі увійшли в сучасний український побут.

Мозайкова фасада нашого стенду, доцільне, без перевантаження деталями розміщення експонатів по окремих ділянках — писанки, вишивки, кераміка, різьба в дереві, килими, калі тощо — давали чіткий перегляд нашого народнього і прикладного мистецтва. Справді наш стенд був сповнений кольорами і пахощами українських широкополюх ланів.

Так і можна було сподіватися, що виставка Пансіону ім. Івана Франка Комісія Арт, Крафт енд Гоббіс вирізнить першою нагородою. Це вже втретє наш стенд дістав таке почесне призначення. Успіхом сповнилась праця мешканців, працівників та пань з Добровільного комітету під керуванням директорки пансіону пані Євгенії Пастернак. Пані Пастернак закохана в нашу народню традицію, вона гідно зберігає в пансіоні наші релігійно-обрядові звичаї та національні свята. Показ наших народніх мистецьких виробів на Всеканадській виставці — це документ, що деякою мірою має пропагандивне значення — зазнайомити чужомовну публіку з українським народнім мистецтвом і культурою. Така виставка матиме в майбутньому постійне місце у великому будинку, музею етнічних груп в Канаді. Це буде для грядучих поколінь духовим зв'язком з праматір'ю Україною.

М. Пастернакова

CONVENTION '76

ONTARIO ASSOCIATION
OF HOMES
FOR THE AGED

КОНВЕНЦІЯ АСОЦІАЦІЇ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ

В ДНЯХ 12, 13, 14 І 15 ВЕРЕСНЯ Ц.Р. В САЛЯХ РОЯЛ ЙОРК ГОТЕЛЮ В ТОРОНТІ ВІДБУЛАСЯ КОНВЕНЦІЯ АСОЦІАЦІЇ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО. В ЦЬОМУ З'ІЗДІ БРАЛИ УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКИ ПРОВІНЦІЙНОГО УРЯДУ ТА ДЕЛЕГАТИ ОКОЛО 180-ОХ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ В ОНТАРІО, МІЖ НИМИ ТЕЖ З НАШОГО ПАНСІОНУ: ПАНІ Е. ПАСТЕРНАК /АДМІНІСТРАТОР ПАНСІОНУ/, ПАНІ Т. ТОНКОВИЧ ТА П. В. СОНІЧ /АСИСТЕНТИ АДМІНІСТРАТОРА/, ПАНІ Ю. ДАРМІЦЬ ТА ПАНІ Н. КЛЮЧКО /ПРЕДСТАВНИКИ ДОПОМІЖНЬОГО КОМІТЕТУ ПРИ ПАНСІОНІ/, ПАННА А. КОВАЛЬЧУК І ПАНІ Д. РУДЕНСЬКА /МЕДСЕСТРИ ПАНСІОНУ/, Д-Р С. МОЛОДОВЕЦЬ ТА ПАНІ В. ЦУРКОВСЬКА /ПРЕДСТАВНИКИ ДОМУ ПРИ 35 ГАЙ ПАРК ГАРДЕНС/.

В ПРОГРАМІ КОНВЕНЦІЇ БУЛИ ЗВІТИ З ЦІЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ АСОЦІАЦІЇ ТА НАРАДИ Й ДИСКУСІЇ НА ТЕМИ ПОВ'ЯЗАНІ З ПРАЦЕЮ В ДОМАХ ДЛЯ СТАРШИХ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ЇЇ МЕТОД. В СЕСІЯХ ОСОБЛИВО ПІДКРЕСЛЕНО ВАЖЛИВІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ТА УМОВОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ ДЛЯ ПРОДОВЖЕННЯ ЇХ НОРМАЛЬНОГО Й КОРИСНОГО ЖИТТЯ. СЕСІЇ ОХОПЛЮВАЛИ ТАКІ ТЕМИ: ПОТРЕБИ І ВИМОГИ СТАРШИХ ГРОМАДЯН ТА ВИГЛЯД ОПІКИ НАД СТАРШИМИ В 1980-ТИХ РОКАХ; РОЛЯ ДОБРОЮЛЬЦІВ В ДОМАХ ДЛЯ СТАРШИХ; НЕВРОЗИ, ДЕПРЕСІЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЯ; ТВОРЧЕ ВИКОРИСТУВАННЯ ЧАСУ, І Т.Д.

В ПРОГРАМІ КОНВЕНЦІЇ ТЕЖ БУЛА ВИСТАВКА РУЧНИХ ВИРОБІВ МІЖАНЦІВ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ В ОНТАРІО. ЖОРІ В СКЛАДІ ТРЬОХ ЗНАВЦІВ ВИБИРАЛО 3-ПОМІЖ ВСІХ ЕКСПОНАТІВ НАЙКРАЩІ. АЖ ТРОЄ МІЖАНЦІВ ПАС-

СІОНУ ВИГРАЛИ СПЕЦІАЛЬНІ ОСОБИСТІ НАГОРОДИ: ПАНІ С. МИКИТІВ ЗА ДУЖЕ ГАРНИЙ ВИШИТИЙ РУШНИЧОК, ПАНІ А. ЗМРОЧЕК ЗА ЧУДОВУ ВИШИТУ ПОДУШКУ, ТА ПАН П. ЛЕХНОВСЬКИЙ ЗА ПРЕКРАСНИЙ РУЧНО ТКАНИЙ КИЛИМ. КРІМ ЦЬОГО, ВСІ ПРИСУТНІ ПРЕДСТАВНИКИ МАЛИ МОЖЛИВІСТЬ ГОЛОСУВАТИ ЗА ДОМОМ З НАЙКРАЩОЮ ЗАГАЛЬНОЮ ВИСТАВКОЮ--ЗІ ВСІХ ДОМІВ В ОНТАРІО ПАНСІОН ІМ. ІВАНА ФРАНКА БУВ НАГОРОДЖЕНИЙ ПЕРШОЮ НАГОРОДОЮ ЗА МИСТЕЦЬКУ ТВОРЧИСТЬ! ЦЕ ВЖЕ СПРАВДІ ВЕЛИКА ПОХВАЛА ДЛЯ ПАНСІОНУ, ЙОГО МЕШКАНЦІВ ТА АДМІНІСТРАЦІЇ.

Т.Т.

НАГОРОДИ З КОНВЕНЦІЇ АСОЦІАЦІЇ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ

По-середині стоїть трофей -- ПЕРША НАГОРОДА ЗА МИСТЕЦЬКУ ТВОРЧИСТЬ; з-ліва рушничок вишитий мешканкою Пансіону п-єю С. Микитів; з-права подушка вишита п-єю А. Змрочек; під трофеем та експонатами лежить килим тканий п-ом П. Лехновським.

М. Пастернакова

НОВИЙ ЕТАП ЖИТТЯ

Пані К., ще раз вологими очима глянула на свою кімнатку, взяла валізку в руки і мовчки з хати. Біля авта стояв син і допоміг мамі встати. Це вперше вона їде в невідоме. Минали вулиці, крамниці, церкву св. Покрови, пішоходів. Все таке знайоме, близьке, рідне ж бо стільки років жила в тій дільниці Торонта. Тепла хвиля думок супроводила її в часі цієї незвичайної подорожі. Раптом, це мале почуття обірвала зупинка перед великим будинком, над дверима якого виднів напис: „Пансіон ім. Івана Франка“. Такого вона ще ніколи не бачила. Обос зі сином ввійшли у вистелений килимом передсінок — фойє і далі до великої ідальні. Широко розкритими очима пані К. гляділа докруги і на її обличчі появилася дитяча усмішка вдовolenня. Як гарно, чисто, привітно, всюди зелень, квіти, кольорами грають українські вишивки і килими.

Всі потрібні формальності полагоджено заздалегідь. Мед-сестра повела пані К. до кімнати, познайомила її зі співмешканкою, такою ж як і вона старшою жінкою. Молода панночка, мабуть студентка, примістила її речі в шафі, дрібніші поклала в шухляду. Хвилину мовчанки. Вкінці син, прощаючись, сердечно поцілував маму, а вона вся тремтіла в його сильних обіймах. Остала сама. Оголошена першими враженнями, несміливо сіла на крайчик ліжка. Всі були для неї ввічливі, говорили небагато, давали необхідні вказівки, які впроваджували пані К. в новий етап її життя.

Минали дні і безсонні ночі. Думки нестримним потоком плили в минуле. Діти... вну-

ки... невеличке хазяйство... город... кури... навіть пес, її вірний приятель протягом багатьох років, — все живим стояло перед її очима. „Чи я їх ще колись побачу?“ І по блідому, зморщками вкритому обличчю котились нікому невидимі сльози. Тільки режим дня відривав її від настирливого питання — Чому, чому вона тут? Вона ж так важко працювала, турбувалася, щоби родина мала все потрібне і децю більше того, а сьогодні... чому... чому вони призначили її на старі роки оце місце. Вкінці несміливо підійшла до телефону, підняла слухавку і стисненим голосом запитала: „Як ви там... чи всі здорові?“ Більше не могла, бо дитячий голос відзвася... Всі пішли на роботу, вернуть вечором.

Перший тиждень, може два, пані К. почувала себе в пансіоні дуже осамітнена. Боліла голова, ноги і жаль давив серце за кривду, яку вчинили їй діти. Вдень і вночі вела з ними уявні розмови, повні докорів і скарги. Людина старшого віку наділена більшою чутливістю і пані К. переживала час зневіри і пригноблення.

З того хвилюючого емоційного стану вирвав її син, коли одного дня несподівано забрав її на відвідини до дому. Як радісно віталася вона зі своїми, материнською рукою гладила кімнатні предмети, до яких мала особливе відношення. Вкінці до сліз зворушена сіла до святкового обіду. Піднесений настрій повільно меншав і тихий сумнів підкрадався в її думки. Чи це справді поворот чи тільки гостина, бо ж її кімнатку вже внучка зайняла. В приватних помічала деяке збентеження, в їх розмові з нею відчувала стриманість, недомовки...

Не ждала, щоб їй пригадували час повороту. Сама встала від стола, подякувала за мило проведених хвилин, бо вже мабуть пора вертати. „Там“ вже повечеряли, а в 9-ій годині всі лягають спати.

В поворотній дорозі інші думки підсвідомо підсували тверду правду на сучасну дійсність. Чи це тільки в неї такі родинні відносини? Час помер давні, віками освячені родинні форми. Великі зміни у світі не всім принесли щастя, не людям покілого віку! Для них немає місця ні в родинному колі, ні в громаді. Вони передчасно призначені на безділля і самотність. Для них вже немає „колись“, — є суворе „тепер“.

Пані К. з іншим наставленням вернулася до пансіону і певною ходкою увійшла в кімнату. Зідкнула глибоко, наче б викинула зі серця весь біль і всі обвинувачення, якими обкидала своїх рідних. Тут вперше відчула, що вона нікому не завжає, нікому не є тягарем. Навпаки, може стати пожиточною, потрібною мешканкою пансіону. Вона поволі адоптувала себе до нових обставин, включилася активно у рівноцінні заняття, намічені дирекцією пансіону. І враз відкривались їй очі на всі позитиви, якими наша доба, зокрема в Канаді, наділяє своїх громадян пенсійного віку. Пані К. наїшла в новому приміщенні психічний спокій, який має великий вплив на фізичне здоров'я і довголіття. Вона з гідністю несе старість свого життя.

(Кінець)

ТИЖДЕНЬ ПОШАНИ ДЛЯ СТАРШИХ

КОЖНОГО РОКУ ПРОВІНЦІЙНИЙ УРЯД ПРИЗНАЧУЄ ОДИН ТИЖДЕНЬ ДЛЯ ПОШАНИ СТАРШИХ. ЦЬОГО РОКУ ТИЖДЕНЬ ПОШАНИ ДЛЯ СТАРШИХ ПРИПАВ МІЖ 21-ИМ А 27-ИМ ЧЕРВНЯ. ЗНОВУ, ЯК І КОЖНОГО РОКУ, МИ В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ДУЖЕ СВЯТКОВО ОБХОДИЛИ ЦЕЙ ТИЖДЕНЬ; НА КОЖНИЙ ДЕНЬ БУЛА ВИГОТОВЛЕНА СПЕЦІАЛЬНА РІЗНОМАНІТНА ПРОГРАМА ДЛЯ РОЗВАГИ НАШИХ СЕНІОРІВ.

В ПОНЕДІЛОК ВІДБУЛОСЯ ЗМАГАННЯ В "БІЛЬЯРД". ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ БУЛИ ТАКІ: ПЕРШЕ МІСЦЕ ОСЯГНУВ П. І. МИШКА ТА ВИГРАВ ПЕРЕХІДНУ ЧАШУ; ДРУГИМ ВИЙШОВ П. Б. ВАСИЛИШИН; ТРЕТІЙ - П. М. МИХАЙЛИНА, ТА ЧЕТВЕРТИЙ - П. Л. ХОМЯК /ВИГРАЛИ ГРОШЕВІ НАГОРОДИ/.

У ВІВТОРОК БУЛО "БІНГО" - МЕНШКАНЦІ БРАЛИ УЧАСТЬ З БІЛЬШИМ ЗАВ'ЯТТЯМ ТА З НАДІЄЮ, ЩОБИ ВИГРАТИ ХОЧ ОДНУ З ВИГРАШЕЙ.

В СЕРЕДУ НА ТЕРАСІ ПАНСІОНУ ВІДБУВСЯ ФЕСТИВНИЙ ЧАЙОК ПРИ МУЗИЦІ, ТАНЦЯХ І СПІВІ. СПЕЦІАЛЬНОЮ АТРАКЦІЄЮ БУЛА ЛЬОТЕРІЯ.

В ЧЕТВЕР ВІДБУВСЯ КОНЦЕРТ В ПОШАНУ СТАРШИХ, ЯКИЙ ПРИГОТОВАЛИ ДІТЯ З САДОЧКУ ПРИ ШКОЛІ СВ. ЙОСАФАТА. ПІД КЕРІВНИЦТВОМ СВОЇХ УЧИТЕЛЮК ВОНИ СПІВАЛИ Й ТАНЦЮВАЛИ, А НА КІНЕЦЬ ПРУЧИЛИ ВСІМ СТАРШИМ ПО ГВОЗДИКОВІ.

В П'ЯТНИЦЮ ВІДБУЛОСЯ ЗМАГАННЯ В "ШАФЕЛЬБОРД" НА ТЕРАСІ. ПЕРШУНАМИ ВИЙШЛИ: 1/ П. С. КОСТИК - ВИГРАВ ЧАШУ, 2/ П. М. МИХАЙЛИНА, 3/ П. П. ЛЕХНОВСЬКИЙ.

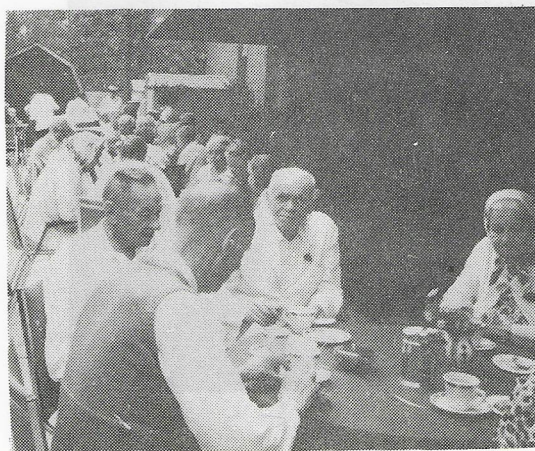
В СУБОТУ ДО ПАНСІОНУ ЗАВІТАВ АНСАМБЛЬ МОЛОДИХ БАНДУРИСТІВ "ТИРСА", ЯКІ ВИСТУПИЛИ З ГАРНИМ КОНЦЕРТОМ.

В ОСТАННІЙ ДЕНЬ ТИЖНЯ, НЕДІЛЮ, О. МІТР. П. ХОМИН ВІДПРАВИВ В КАПЛИЦІ ПАНСІОНУ БОГОСЛУЖЕННЯ В НАМІРЕННЯ ЗДОРОВ'Я МЕНШКАНЦІВ, А ПІСЛЯ ОБІДУ НА ТЕРАСІ БУЛА ПЕРЕКУСКА ДЛЯ МЕНШКАНЦІВ, ЇХ РОДИН ТА ЗНАЙОМИХ, ПРИГОТОВЛЕНА ДОПОМІЖНИМ КОМІТЕТОМ ПРИ СПІВПРАЦІ З МЕД-

СЕСТЕРСЬКИМ ВІДДІЛОМ. І ТАК В ПРИЄМНОМУ РОДИННОМУ НАСТРОЇ ЗАКІНЧИВСЯ ДУЖЕ УСПІШНИЙ ТИЖДЕНЬ ПОШАНИ НАШИХ СТАРШИХ В ПАНСІОНІ.

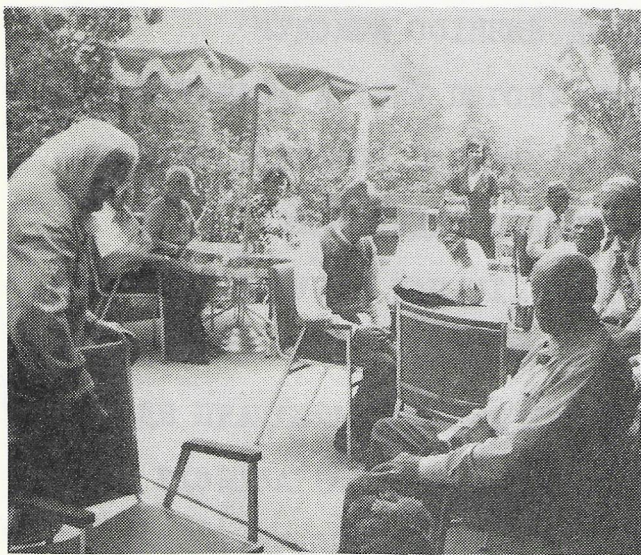
К. Бабин

ФРАГМЕНТИ З ТИЖНЯ ПОШАНИ СТАРШИМ В ПАНСІОНІ

2

ФРАГМЕНТИ З ТИЖНЯ ПОПАНИ СТАРШИМ В ПАНСІОНІ

І Д Е М О Н А Х У Т І Р

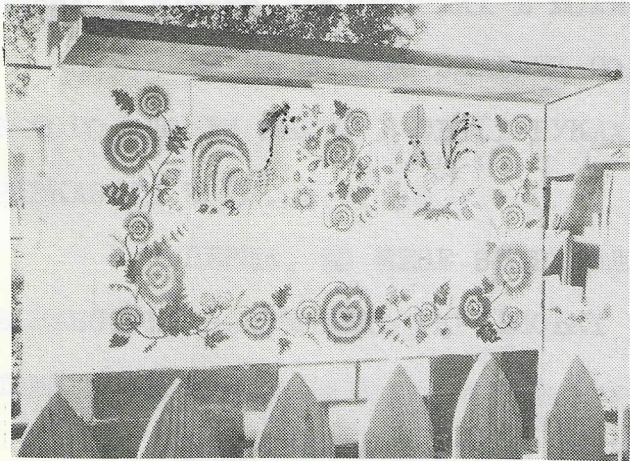
ЧУДОВИЙ ОСІННИЙ ДЕНЬ. НА ВЛАКИТНОМУ НЕБІ НІ ХМАРИНОЧКИ. ТАК ХОЧЕТЬСЯ В ТАКУ ПОГОДУ ПОВАЧИТИ НАШ ХУТІР. І ГУРТОК МІЖКАНЦІВ ПАНСІОНУ ВИБРАВСЯ В ДОРОГУ ТРЬОМА АВТАМИ...

АВТОСТРАДА ГЛАДЕНЬКА, ЯК СКЛЮ. ПО ОБОХ БОКАХ РОСТУТЬ РЯДОЧКОМ СТРУНКІ ТОПОЛІ, СМЕРЕКИ І КРИСЛАТІ КЛЕНИ, ЯКИМ ВЖЕ ОСІНЬ ПОЗОЛОТИЛА ЧУБИ. МІЖ ДЕРЕВАМИ СТОЯТЬ МОДЕРНІ ІНДУСТРІЯЛЬНІ БУДИНКИ, ДЕ ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДСЬКІ УМИ Й РУКИ. МИНАЮТЬ НАС, КУДИСЬ ПОСПІШАЮЧИ, РІЗНОБАРВНІ АВТА. ЦЕ ВСЕ ДЛЯ ОЧЕЙ НОВЕ І ЦІКАВЕ. А ДУМКА НА ХВИЛЯХ МУЗИКИ ШТРАВСА, ЩО ТИХЕНЬКО ПЛИНЕ З РАДІО В АВТІ, ЛЕТИТЬ КРІЗЬ ЧАС І ПРОСТОРИ У ДАЛЕКИЙ ВІДЕНЬ, ДЕ ЕЛЕГАНТНІ ДАМИ ТАНЦЮЮТЬ ВАЛЬСА. НА ДУШІ ТАК ЛЕГКО, ПРИЄМНО...

РАПТОМ АВТО ЗУПИНИЛОСЬ НА ВІЧНІЙ ДОРОЗІ ЩО ВЕДЕ ДО ХУТОРА. ТУТ ІНШИЙ КРАСВИД, НІБИ ВІДОМИЙ, АЛЕ НЕ ТАКИЙ, ЯК БУВ ВЕСНОЮ. МИ ЙОГО ЗНАЄМО У РІЗНИХ ПОРАХ РОКУ ТА ВІН НАЙКРАШИЙ, НАЙБАГАТИШИЙ В ОСЕНІ...ВИБІГЛА СОБАЧКА НАС ПРИВІТАТИ І ХВОСТИКОМ, МОВ ХОРУГВОЮ, ПОМАХУЄ, А ОЧИМА ПРОСИТЬ УВІЙТИ БЛИЖЧЕ...ВІТАЮТЬ НАС ТЕЖ З ДАЛЕКА ПОВНОЛИЦІ СОВЯШНИКИ, ПРИВІТНО ЗАГЛЯДАЮТЬ З-ПОМІЖ ЛИСТІ ГАРБУЗИ І ДИНИ. ЯК ТУТ ВСЕ ЗМІНИЛОСЬ ВІД ВЕСНИ, ЯК ГАРНО ЗАРОДИЛА ГОРОДИНА...ЦИБУЛІ І КАПУСТУ МОЖНА СМІЛО ВИСЛАТИ НА СВІТОВУ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКУ ВИСТАВКУ. НА КЛУМБАХ ПЕРЕД ГОЛОВНИМ БУДИНКОМ КВІТИ В ОСІННИХ КОЛЬОРАХ, ФІЯЛКОВИХ І ГАРЯЧЕ ЖОВТИХ НАЙБІЛЬШЕ...ЗАПАХЛО РІДНИМИ ПОЛЯМИ. КУДИ ГЛЯНУТИ - СКРІЗЬ КВІТИ, А ВСЕ Ж НАЙКРАЩІ З НИХ АЙСТРИ. ВОНИ У ВАЗІ ДОМА МИЛУВАТИМУТЬ ОЧІ ОСІННЮЮ КРАСОЮ...ВІЛЯ АЛЬТАНИ ТАК М'ЯКО ПАДУТЬ З ГІЛЯКИ БЛИСКУЧІ КАШТАНИ І ДО НИХ ЖОВТИМИ ПЕЛЮСТКАМИ СМІЮТЬСЯ В ТРАВІ КУЛЬБАВИ. А ОТ НА СТАРІЙ ЯБЛУНІ ЗАВИСЛО СРІБЛИСТЕ ПАВУТИННЯ...І ХОЧЕТЬСЯ ЗАСПІВАТИ "ЛЕТИ, ЛЕТИ ПАВУ-

ТИННЯ ТОНІСЕНЬКЕ..."

ТА ТУТ НЕ ТІЛЬКИ МАЛЮВНИЧИЙ КРАЄВИД--ПРИРОДА НЕ ДАРУВАЛА ЦІЄЇ КРАСИ І БАГАТСТВА. НА ХУТОРІ ВІД РАННЬОЇ ВЕСНИ ДО ПІЗНОЇ ОСЕНІ ІДЕ ПРАЦЯ НЕ ТІЛЬКИ БІЛЯ ГОРОДИНИ, ТУТ Є СВОЇ БДЖОЛИ І КРІЛИКИ, ТУТ ЗМАЙСТРОВАНО СОЛІДНУ ПИВНИЦЮ ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ КАРТОПЛІ І ГОРОДИНИ, ТУТ ЗБУДОВАНО ПІЧ ДЛЯ СУШЕННЯ САДОВИНИ /МИ ЇЛИ ЩЕ ТЕПЛІ СОКОВИТІ ГРУШІ/ І НА ЇЇ ЗОВНІШНИХ СТІНАХ "МАЛЮВАЛИ МАЛЯРІ" НАРОДНІ ВЗОРИ. ПРИ ОТВОРІ ВИМАЛЮВАЛИ ДВА ПІВНИКИ, ЩОБИ НА ВЕСЬ

Піч для сушення овочів розмальована народними зображеннями.

ГОЛОС КРИЧАЛИ, ЯК НАБЛИЗИТЬСЯ ДО ПЕЧІ НЕПРОШЕНИЙ ГІСТЬ...

ТУТ НАХОДИТЬ ХВИЛИНИ ВІДПОЧИНКУ ДИРЕКТОРКА ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА, ПАНІ ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК. ВОНА НЕ САМА, А З ОВОЧАМИ СВОЇХ ІДЕЙ І ПРАЦІ. ТУТ НАРОДЖУЮТЬСЯ НОВІ ДУМКИ, ІДЕ ЖИТТЯ, ПРАЦЯ І НАДІЯ НА КРАЩЕ.

НЕ ТІЛЬКИ ПОГОДА І ОСІННЯ КРАСА ПРИРОДИ БУЛИ ЛАСКАВІ НАШІЙ ПРОГУЛЯНЦІ, АЛЕ ТАКОЖ І ПАНІ ТЕРЕНЯ ІВАХІВ-ТОНКОВИЧ, ЯКА ВЕЛА АВТО, СТВОРИЛА ПРИЄМНИЙ НАСТРІЙ В ЧАСІ ПОДОРОЖІ, ПОМАГАЛА НАМ ПОБОРЮВАТИ НАШІ ТУРИСТИЧНІ НЕДОМАГАННЯ, РОБИЛА ФОТО-ЗНІМКИ; ЇЇ ЗАВДЯЧУЄМО, ЩО НАША ЕСКАПАДА БУЛА ВДАЛА, ПРИЄМНА, ЩО З КИТИЦЯМИ КВІТІВ, ВІТРОМ ВІДСВІЖЕНІ, ЩАСЛИВІ ВЕРНУЛИ ДО ПАНСІОНУ.

Пані з китицями квітів, щасливі, вернулись до Пансіону.

М.П.

МОЇ ПОЧУВАННЯ...

ВЖЕ РІК МИНУВ, ВІДКОЛИ Я ВПЕРШЕ ПРИЇХАЛА ДО КАНАДИ ТА РІК, ЯК ПОЧАЛА ПРАЦЮ В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА.

Я ПРИЇХАЛА З ДАЛЕКОЇ АРГЕНТИНИ, ЩО ЗНАХОДИТЬСЯ ПРИБЛИЗНО 8,000 МИЛЬ НА ПІВДЕНЬ ВІД КАНАДИ. Я ПРИЇХАЛА ДО КАНАДИ ШУКАТИ КРАЩОЇ МАЙБУТНОСТІ, ЯКУ Я ЗУСТРІЛА, КОЛИ ПОЧАЛА ПРАЦЮ В УКРАЇНСЬКОМУ ДОМІ ДЛЯ СТАРШИХ. ЦЕЙ ДІМ Є НАДЗВИЧАЙНО ГАРНИЙ В ПОРІВНЯННЮ З ДОМАМИ ДЛЯ СТАРШИХ В МОЇЙ КРАЇНІ.

ВИ НЕ МОЖЕТЕ ЗДАВАТИ СОБІ СПРАВИ З ТОГО, ЩО ВИ МАЄТЕ В СВОЇХ РУКАХ. ХОЧУ ВАМ РОЗКАЗАТИ ЧОМУ...

ПЕРШЕ, ЩО МЕНЕ ЗВОРУШИЛО, ЦЕ ЯК ВСІ В ПАНСІОНІ ЗАТРИМУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ. І ТОМУ Я ЇХ ШАНУЮ...

ДОМИ ДЛЯ СТАРШИХ В АРГЕНТИНІ Є САМОТНІ, БО ВОНИ Є БУДОВАНІ ДАЛЕКО ВІД ВЕЛИКИХ МІСТ. ПОЗА ТИМ ВОНИ Є ВЕЛИКІ І МАЮТЬ ГАРНІ САДИ, АЛЕ МЕНШАНЦІ НЕ МАЮТЬ ТОГО, ЧОГО НАЙБІЛЬШЕ ПОТРЕБУЮТЬ -- ТОБТО ЗВ'ЯЗКУ З ДРУГИМИ ЛЮДЬМИ...ЦЕ Я ОСОБИСТО ДУЖЕ ВІДЧУЛА.

ВИ ТУТ МЕНШКАЄТЕ, ЯК В РАЮ...ТІ ОСОБИ, ЩО ЖУРЯТЬСЯ ЗА ВАС, ТІ,ЩО ПРАЦЮЮТЬ КОЛО ВАС, І ВСІ ХАРЧІ ТА ПРИКРАСИ БУДИНКУ Є В НАШОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СТИЛЮ. ТОМУ ВСІ, ВИ І МИ, СТАРАЙМОСЬ ЗАТРИМУВАТИ НАШІ УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ.

НЕ МОЖУ ВСІХ СВОЇХ ПОЧУВАНЬ ТУТ ОПИСАТИ; ЛИШ ЗНАЮ, ЩО ВСІ, ЩО ТУТ МЕНШКАЮТЬ І ВСІ МИ, ЩО ТУТ ПРАЦЮЄМО, МОЖЕМО ДЯКУВАТИ БОГУ, ЩО Є ТАКИЙ ДІМ І ЩО МИ ТУТ Є...

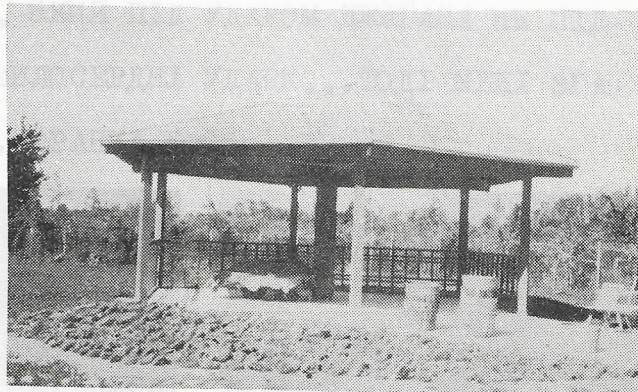

пані Е. Лукашик

ПРО ХУТІР ПАНСІОНУ

ВЖЕ СОНЦЕ ПІДНОСИЛОСЯ ДО ВИСОТ ЗЕНІТУ, ЯК НАША АВТОМАШИНА, НЕМОВ ЛАСТІВКА, ЛЕТИЛА В БЛАКИТНУ ДАЛЕЧІНЬ. НАРАЗ ЛЕТ МАШИНИ СПОВІЛЬНИВСЯ ТА МИ В'ЇХАЛИ НА ПОЛЮВУ ДОРОГУ І СТАНУЛИ ПЕРЕД БУДИНКОМ ХУТОРА. ПЕРШИМ З МАШИНИ ВИСІВ ШОФЕР, БО ВІН ТУТ НЕ ПЕРШИЙ РАЗ. ЗА НИМ Я. ЗРАЗУ МЕНЕ ПОЛОНИЛИ РІЗНОКОЛЬОРОВІ КВІТИ, ЯКІ ПЕРЕД ХАТОЮ ТВОРИЛИ ВЕЛИКЕ МОРЕ КВІТІВ. ЦЕ КРУГЛЕ МОРЕ КВІТІВ ПРИКРАШУВАЛИ НАШІ РІДНІ ЛЮБІ СОНЯШНИКИ, ЯКІ РОСЛИ ПО БОКАХ ЧОРНОБРИВЦІВ. ВОНИ ТАКОЖ РОСТУТЬ ДОВКРУГИ ХАТИ І СВОЄЮ КРАСОЮ ПРИКРАШУЮТЬ ВСЕ КРУГОМ СЕБЕ. ПО БОКАХ ЦЬОГО КВІТНИКА РОСТЕ ДРІБНА ЗЕЛЕНА ТРАВИЧКА, ВИШИТА НЕМОВ ХІДНИК.

ПОБІЧ ХАТИ Є БУДОВА, ДЕ ТРИМАЮТЬ МАШИНИ ТА ЗНАРЯДЯ, ЯКІ Є ПОТРІБНІ ДО ВСІЛЯКИХ РОБІТ. ПОБІЧ ЦЬОЇ БУДОВИ ПІДНОСИТЬСЯ ДО БЛАКИТНИХ ВИСОТ НЕБА АЛЬТАНКА. ЦЯ БРУНАТНА СПОРУДА З ДАШКОМ ТА БІЛО-ЦЕМЕНТОВАНОЮ ПІДЛОГОЮ БУЛА ЗДВИГНЕНА ПАНОМ І. ТОНКОВИЧЕМ З ЙОГО СПІВ-ПРАЦІВНИКАМИ.

До висот неба здвигується
альтанка...

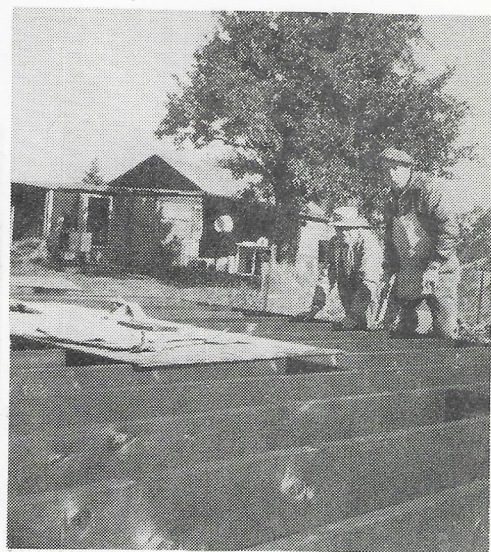
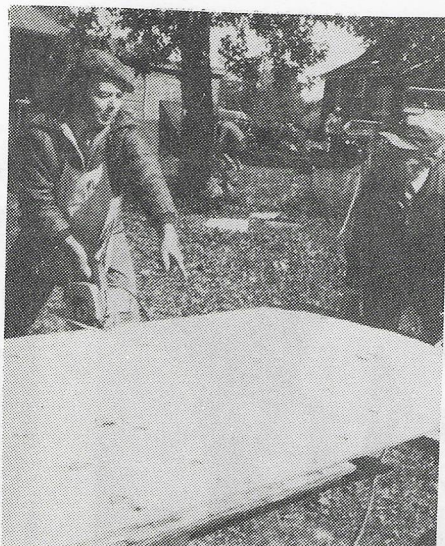
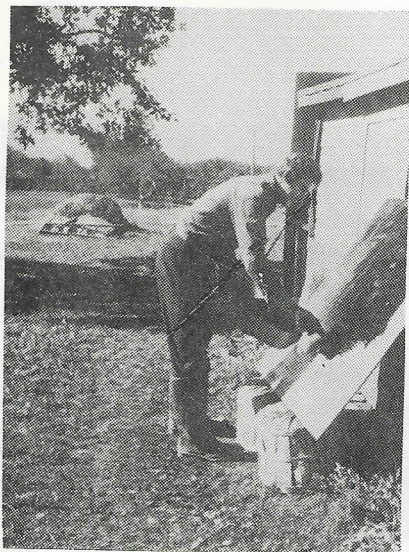
КОЛИ Б ТАК ПОДИВИТИСЬ ВЗДОВЖ СІТКОВОЇ ЗАГОРОДИ, ТО ЗНОВ ПОБАЧИТЕ НЕ МОРЕ, АЛЕ РІКУ, ЯКА ПЛИВЕ РІЗНО-КОЛЬОРОВИМИ КРАСКАМИ КВІТІВ. ТРОХИ ДАЛЬШЕ РОСТУТЬ ОВОЧЕВІ ДЕРЕВА, ДЕ ВЕСНОЮ СПРАВДІ ПОБАЧИТЕ БІЛЕ, НЕМОВ МОЛОКО, МОРЕ ЦВІТУ, У ЯКЕ ЗІ ЗМІНОЮ ПОРИ РОКУ ВБИРАЮТЬСЯ ОВОЧЕВІ ДЕРЕВА.

ПАСІКА, ЯКА ЗНАХОДИТЬСЯ В САДІ, ТОНЕ В ЦІМ БІЛІМ МОРІ ЦВІТІВ. НАШІ ВПОРАДНІ ГОСПОДАРІ ДОБРЕ ПІКЛЮЮТЬСЯ ПАСІКОМ, БО ВЖЕ

МОЖНА НАРАХУВАТИ НЕ ОДИН ЧИ ДВА, АЛЕ КІЛЬКАДЕСЯТ ВУЛИКІВ.

МОЖЕ НА ПЕРШИЙ ПОГЛЯД ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ХУТІР ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ЦЕ ЛИШЕ МОРЯ, РІКИ КВИТІВ, ОВОЧЕВИХ ДЕРЕВ -- АЛЕ ЦЕ НЕ ВСЕ. ВЗДОВЖ ПОЛЬОВОЇ ДОРОГИ, ЯКА ПРОВАДИТЬ НА ПОДВІР'Я, Ї ЗАСАДЖЕНА ВСІЛЯКА ГОРОДИНА...КАПУСТА, ПОМІДОРИ, ЦИБУЛЯ, ФАСОЛЯ, ПЕТРУШКА...І БАГАТО ІНШОЇ.

ОСТАННІМ ЧАСОМ ПОЧАЛАСЯ НЕАБИЯКА БУДОВА ПИВНИЦІ, ДЕ МИ ПІД ПРОВОДОМ П. ІНЖ. Е. ПАСТЕРНАКА ТА ПАНА В. СОНИЧА ЗДВИГУЄМО ВГОРУ, КЛАДУЧИ БЛЮК ЗА БЛЮКОМ. БУДОВА ІДЕ ДОБРЕ, БО ЧАСОМ ЯК НЕ ДОЩ СКРОПИТЬ НАМ ЦЕМЕНТ, ТО ВІТЕР ПОДУЄ, ТА ВСІ ПОХИЛІ МУРИ ПОВИПРОСТОВУЮТЬСЯ...АБО ПАНІ АДМІНІСТРАТОРКА ЇХ ПОВИПРОСТОВУЄ, МІРЯЮЧИ СВОЇМ ТОЧНИМ ДОСВІДЧЕНИМ ОКОМ ЗНАВЦЯ. ПРОКОПУЮЧИ ВХІД ДО ПИВНИЦІ Я ПОПАВ НА ЯКИЙСЬ КАМІНЬ, ЯКИЙ ПІД УДАРОМ ДЖАґАНА НЕ ПІДДАВАВСЯ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ТЯЖКІ, НЕМИЛОСЕРДНІ УДАРИ...ТОДІ МЕНІ ЗГАДАЛИСЯ "КАМЕНЯРІ" НАШОГО ПОЕТА І. ФРАНКА...

П о ч а л а с я б у д о в а п и в н и ц і . . .

...ЯК ЛИШ НАДХОДИТЬ ОБІДНЯ ПОРА, ТО ВСІ ОЧІКУЄМО ОБІДУ, ЩО ЧАСОМ ЙОГО ПРИВОЗИТЬ ЧОРНОБРИВА, КАРООКА КАТРУСЯ...ТАК ПЛИВЕ РОБОТА СЕРЕД ТРУДУ І ГУМОРУ...

НА ХУТОРІ Є ТАКОЖ ЗБУДОВАНА ПІЧ ДЛЯ СУШЕННЯ ОВОЧІВ. НАШІ ДОБРІ МИСТЦІ ПАНІ Я. ЧУМАК І ПАНІ А. МИКИТИН РОЗМАЛЮВАЛИ ДВЕРІ ДО ПЕЧІ ДВОМА БАРВИСТИМИ ПІВНИКАМИ...

ПІДЧАС ЛІТА ВВІЧЛИВІ ПАНСТВО ДУМИ ПОСТІЙНО ТАМ ПРОЖИ-
ВАЮТЬ ТА ДОГЛЯДАЮТЬ ХУТІР--ЙОМУ 79 РОКІВ, А ЇЙ 70...

В ТАКИЙ НАДЗВИЧАЙНО ПРИВАБЛЮЮЧИЙ КЛАПТИК ЦІЄЇ НОВОЇ
УКРАЇНИ МЕШКАНЦІ-ПЕНСІОНЕРИ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ЛЮБЛЯТЬ ЧАСТО ЇЗДИ-
ТИ, ЯК ЛИШ Є ПОГОДА. НА ТАКИМ ЧУДОВІМ ХУТОРІ МЕШКАНЦІ МАЮТЬ НА-
ГОДУ ВДИХУВАТИ НА ПОВНІ ГРУДИ СВІЖЕ ПОВІТР'Я, ЗАБАВЛЯТИСЯ ТА ХО-
ДИТИ СОБІ НА ПРОХОДИ, ДЕ ВОНИ ЧУЮТЬСЯ НЕМОВ У ПАРКУ -- БА, НАВІТЬ
КРАЩЕ...СЕРЕД ТАКОГО ГАРНОГО ПРИМІЩЕННЯ ВОНИ СПРАВДІ ЧУЮТЬСЯ, ЯК
ВДОМА. ДЕХТО НАВІТЬ ПИТАВСЯ ПАНІ АДМІНІСТРАТОРКИ Е. ПАСТЕРНАК,
ЧИ ВОНИ МОЖУТЬ ТАМ ЗАЛИШИТИСЬ НА ПОСТІЙНО.

М. Чобіт

Прогулька мешканців Пансіону на хутір

"А У НАШОМУ ПАНСТОНІ..."

Для розваги пенсіонерів
Хочем написати
Про наш відділ розваговий,
Бо є що сказати...

Наша Пані Чумакова
Добрий гумор має,
До усіх вона прихильна
І всіх розважає,

Хоч ніколи не сміється,
Ані не жартує,
Ані навіть коломийок
Більше не друкує.

Як зайдете до кімнати
Щось їй спитати,
То здивовано Вас просить
Щоб їй не чіпати.

Чи то в ранці, чи в полудне,
Чи в третій годині,
Ви можете їй застати
При якійсь картині.

То когута, то курочку,
То квіти малює,
А як фарби їй забракне
Знов щось комбінує...

Комбінує, комбінує,
Часу не рахує,
Бо Микитин їй на поміч
Зараз примандрує;

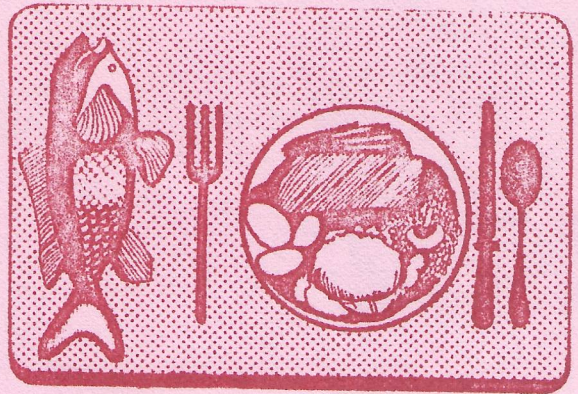
Всі новинки їй розкаже,
Хто, що, де міркує,
Хто, що робить, хто, що каже,
Що кому бракує...

А як Пані Микитовій
Новинок забракне,
Бере пильно пензля в руки
І щось там теж капне.

Часом трохи помикитить,
Бо ж стільки роботи --
Її нитки тре рахувати
І в кухні клопоти...

Бо тарелів аж шістнадцять
Для дітних має --
Тому курку, тому рибу,
Як слід добирає.

А як прийде до діти
Пані Дори Шербо,
То що би там не вложити
Усе на даремно.

Пані Шербо сама собі
Діету складає,
Бо ні один її доктор
Нічого не знає.

Вона ж прецінь ані м'яса
В рот не може взяти,
Про капусту й бараболю
Нема й що казати.

Щоби з цього якось вийти
Й справу налагодити,
Треба нашу Пані Шербу
На кухаря взяти.

Тоді мешканці напевно
Будуть смачно їсти
Й будуть мати рано й вечір
Вже до чого сісти.

Пропозицію цю мудру
Микитин подала,
А Чумак без ентузіазму
Це апробувала...

На сьогодні уже досить
Про все це писати,
Бо задовго може буде
Вам про те читати.

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

Д-Р Г. ШИМАНСЬКИЙ - ГОЛОВА
Д-Р Р. БАБИН - ЗАСТ. ГОЛОВИ
П-І Е. ПАСТЕРНАК - ДИРЕКТОР
ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР/СКАРВНИК
Д-Р Р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ДИРЕКТОР

КАПЕЛАН ПАНСІОНУ

О. МІТР. П. ХОМИН

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

П-І МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА

ЧЛЕНИ: П-І Т. ІВАХІВ-ТОНКОВИЧ

П-І Я. ЧУМАК

П-НА К. БАБИН

